

Profeter er Ufejlbarlige

Bismillahir Rahmanir Raheem

Et af de mest grundlæggende koncepter i den islamiske 'Aqidah, er profeternes 'Ismah, hvilket betyder, at profeter er ufejlbarlige og immune overfor at begå fejltagelser, når det handler om at overlevere og bære budskabet, og de er immune overfor at begå synder eller overtrædelser af Allahs ﷻ befalinger. Allah ﷻ valgte profeterne til at udføre opgaven, at overlevere og bære Hans ﷻ budskab til mennesker. Hvis disse profeter begik fejl i denne henseende, så betyder det, at Allah ﷻ valgte de forkerte individer til opgaven, hvilket indikerer en fejltagelse på vegne af den Almægtige Skaber i Sit valg af den mekanisme, som skal overlevere Hans ﷻ Budskab, og sætte et eksempel for mennesker.

Sådan en mangelfuldhed kan slet ikke tilskrives Allah ﷻ.

Desværre er dette koncept blevet misforstået og på grund af en fejlagtig information, som blev formidlet til muslimerne (overlagt, eller i uvidenhed), så mener mange muslimer, at nogle af profeterne begik mindre overtrædelser, og at det også inkluderer Muhammad ﷺ.

Et eksempel på denne fejlagtige information udspringer fra en ukorrekt information om Surah 'Abasa.

Allah ﷻ siger i Qur'anen:

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكِي﴾ ﴿أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى﴾ ﴿أَمَّا مَنْ اسْتَعْنى﴾
﴿فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى﴾ ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكِي﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى﴾ ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾ ﴿فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى﴾

"Han (Profeten) rynkede på panden og vendte sig om, da den blinde mand ('Abdullah bin Umm Maktum) kom til ham. Men hvad skal fortælle dig, om han måske bliver ren? Eller om han vil tage imod formaningen, og den vil gavne ham? Hvad angår den, der anser sig selv for at være selvstændig, han får din opmærksomhed. Hvad betyder det for dig, om han ikke vil blive ren? Men hvad angår den, der kom løbende til dig, alt imens han er bange (for Allah), ham forsømmer du, og vender din opmærksomhed mod en anden." [MOQ. 80:1-10]

- Disse Ayaat blev åbenbaret efter en hændelse, hvor Profeten ﷺ bar Islam til nogle af lederne fra Quraysh. Så kom der en mand ved navn 'Abdullah bin Umm Maktum og afbrød Profeten ﷺ, og bedte ham om råd, men han ﷺ viste ham ikke sin opmærksomhed, fordi han var fokuseret på at bære Islam til Kuffar. Denne hændelse nævnes fejlagtigt for at antyde, at Profeten ﷺ faktisk begik en fejl og overtrådte Allahs ﷻ befaling ved at undgå muslimerne, men dette er faktisk ikke tilfældet, fordi Profeten ﷺ begik ikke nogen overtrædelse af Allahs ﷻ befaling. Hvad Profeten ﷺ begik, var en taktisk fejltagelse i sit valg af hvem, han skulle bære Da'wah til. Allah ﷻ informerede ham så, at den anden mulighed var bedre på dette specifikke tidspunkt og sted, dvs. at lære muslimerne om Islam.

- For så vidt angår det at overholde Allahs ﷻ befaling og bære budskabet, så opfyldte Profeten ﷺ denne forpligtelse. Men i sin udførsel af denne forpligtelse, så stod Profeten ﷺ pludselig overfor to muligheder, og begge muligheder var tilladte. Spørgsmålet, som Profeten ﷺ stod overfor, var (baseret på hans vurdering af situationen som et menneske): hvilken mulighed er foretrukket på dette tidspunkt, dvs. skal jeg bære Islam

til *Kuffar*, eller skal jeg vende min opmærksomhed mod muslimerne, og tage mig af hans bekymring? Profeten ﷺ valgte den første mulighed, og Allah ﷻ informerede ham, at den anden mulighed var bedre.

Måske mente Profeten ﷺ, at han kunne tage sig af muslimerne til enhver tid, men at dette var den eneste mulighed, han havde for at bære Islam til *Kuffar*, og ville ikke forstyrres. Men Allah ﷻ, som ved alting, var klar over, at *Kuffar* ikke ville tage imod budskabet, og leverede denne viden til Profeten ﷺ.

Og det samme gælder for os; vi muslimer skal bære *Da'wah*, men i mange tilfælde, så står vi overfor mange muligheder og måder, vi kan opfylde denne forpligtelse på. Eksempelvis på en fredag, så er der et religiøst dialogmøde og et muslimsk ungdomsmøde. Hvilket møde skal vi deltage i? Dette vil afhænge af vores vurdering af, hvor vi mener vores tid og energi vil være mest produktiv, og hvor vi mener *Da'wah* vil have en påvirkning. Den eneste forskel er, at vi ikke vil modtage åbenbaring fra Allah ﷻ, der fortæller os, at den ene mulighed var bedre end den anden, hvilket skete for Profeten ﷺ.

At være ufejlbarlig, eller *Ma'sum*, vil sige, at profeter ikke kan begå nogen fejl i leveringen af budskabet eller overtræde Allahs ﷻ regler (begå synder, stor eller lille), da det ellers vil have en påvirkning på profeternes troværdighed, og kaste tvivl om indholdets integritet og leveringen af selve budskabet. Der er to beviser for dette argument:

1. Tekstuel

Allah ﷻ siger:

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ ﴿١﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۗ ﴿٢﴾﴾

"Og han taler ikke af (egen) lyst. Det er udelukkende åbenbaring, som inspireres (i ham)." [MOQ. 53:3-4]

2. Intellektuel el. Rationel

Som vi nævnte før, så er denne opfattelse direkte forbundet til erkendelsen af Allah ﷻ. Hvis en profet (eller sendebud) kunne begå en hvilken som helst synd eller begå fejl i leveringen af budskabet, så betyder det, at den mekanisme Allah ﷻ valgte til at levere Sit Budskab og sætte et eksempel for mennesker, er mangelfuld, hvilket antyder, at Allah ﷻ begik en fejl, fejlregnede eller overså noget.

Men Allah ﷻ begår ikke fejl; Han ﷻ fejlregnede ikke og Han ﷻ overser heller ikke noget!

Allahs ﷻ **Kvalitetskontrol** er uovertruffen og fejlfri.

Når det er sagt, så kan en profet (el. et sendebud) begå fejltrin for så vidt menneskelige fejl angår, relateret til tekniske, videnskabelige eller administrative sager, dvs. sager, som ikke er relateret til åbenbaringen eller budskabet. Eksempelvis i kampen ved *Badr*, så valgte Profeten ﷺ et sted, hvor hæren skulle slå lejre, og en ledsager spurgte ham: "Er (valget af) dette sted en åbenbaring fra Allah, eller din egen taktiske beslutning?" Da Profeten ﷺ svarede, at dette var hans egen taktiske beslutning, så protesterede denne ledsager, som var bekendt med omgivelserne ved *Badr*, og sagde, at de skulle positionere hæren hvor vandbrønde var, for at forhindre *Kuffar* i at få adgang til vandet.

Og da Profeten ﷺ så nogle folk vande deres dadelpalmer manuelt (dette er for resten den eneste måde at vande dadelpalmer på), så fortalte han dem, at de ikke skulle gøre det. Næste år gav dadelpalmerne intet afkast, og folk fortalte dette til Profeten ﷺ, hvortil han ﷺ svarede:

«أَنْتُمْ أَعْلَمُ بِأَمْرِ دُنْيَاكُمْ»

”I ved bedst, når det vedrører jeres anliggender i dette jordiske liv.” [Sahih Muslim, i Kitab al-Fadha’il]

Disse anliggender i det jordiske liv refererer til sager i livet, som ikke er relateret til *Deen* (såsom det at vælge ens karriere, videnskabelige eller tekniske sager, osv.).

Konklusion

Vi skal opretholde dette koncept klart og tydeligt. Allahs ﷻ profeter er ufejlbarlige, og er frie for synd, og de overtræder ikke Allahs ﷻ regler, men de kan som mennesker begå fejl i taktiske spørgsmål.